

Příloha k protokolu o SZZ č.:

Diplomant: **Bc. KATEŘINA
KRÁLOVÁ**

Vysoká škola: PF JU

Aprobace: Učitelství NJ - OV

Katedra: pedagogiky a psychologie

Recenzent-vedoucí*diplomové práce:
Mgr. Jana Kouřilová

Datum odevzdání posudku: 15. 5. 2009

POSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

Rodinný příběh dětí s ADHD

Jedná se o diplomovou práci s velmi zajímavým tématem a též pojetím tohoto tématu (které je netradiční, ovšem velmi potřebné). Autorka se zaměřila na to, jak děti 2. stupně ZŠ s diagnostikovanou ADHD či LMD vnímají svůj rodinný příběh – a toto zpracovat narativním způsobem. Nutno připomenout, že pohled dětí bývá často opomíjen, DP tedy považují za velmi potřebný příspěvek k dané problematice.

V teoretické části se autorka věnuje vymezení pojmů LMD, ADHD, ADD a jejich souvislosti např. s poruchami učení. Autorka se zabývá vývojem a projevy dětí s ADHD, ovšem v kontextu zadaného tématu trochu pomíjí rodinný kontext této problematiky. Prostor je též věnován popisu samotné metodologie tak, jak je to pro kvalitativní výzkum příznačné.

Ve výzkumné studii diplomantka vedla rozhovory se třemi hochy z 2. stupně ZŠ (u nichž byla diagnostikována ADHD), které pak podrobila narativní analýze.

Při analýze rozhovorů autorka naráží na řadu podstatných témat. Velmi sympatické je např. akcentování faktu, že dítě s ADHD v podstatě neví, co je hyperaktivita a porucha pozornosti – nemá svou poruchu pro sebe plně pojmenovanou a definovanou. Autorka velmi citlivě nahlíží na potíže plynoucí z ADHD a klade si v tomto směru řadu relevantních otázek (např. s. 32 – 34). Stálo by též za to zvážit, nakolik se ze „zlobení“, které bylo původně projevem ADHD a dítě ho nemělo ve své moci (nemohlo ho ovládat), stal „programový“ vzorec chování (v době, když je dítě schopno své projevy aspoň částečně regulovat – ale z nějakého důvodu to nečiní). Bylo by to jednou z dalších odpovědí na to, proč děti s ADHD „rády zlobí“. Možná se autorce, coby zatím málo zkušené tazatelce, nepodařilo děti v rozhovorech navést na obsáhlejší a niternější sdělení (např. nepovažují za příliš vhodné začínat hovor dotazem na školu), možná by se toto podařilo spíše při opakovaném rozhovoru či při realizaci rozhovoru jinde než na půdě školy. Jistě by také stálo za to zvážit, nakolik se do prezentovaného příběhu promítá pubertálně kritický postoj dětí (který autorka – zdá se – ne vždy docenjuje).

Škoda, že se autorka nakonec odchýlila od zadaného tématu – její práce se netýká v názvu práce uváděného „rodinného příběhu“, naopak rodina je zmiňována spíše okrajově, téma je směřováno spíše k ADHD v kontextu školy.

Pokud jde o formální stránku, DP je psána poměrně čtivým jazykem, ovšem autorce se nepodařilo vyhnout se některým překlepům a formulačním nedokonalostem. Zásadní chybou je, že v DP chybí seznam literatury, což by mohlo být chápáno jen jako omyl (ovšem odkaz na něj chybí i v obsahu). Běžnou součástí příloh studií tohoto typu bývají doslovné přepisy všech rozhovorů, nejen jednoho vybraného, jak je tomu v předkládané DP.

Závěrem je třeba připomenout, že narativní výzkum je jistě pro studenta PF bez metodologické výbavy velmi náročnou záležitostí, je tedy nutné ocenit odvahu autorky, že přijala tuto „výzvu“ (jak diplomový úkol nazývá v samotném úvodu). K těžkému metodologickému úkolu se pak přidává ne vždy snadná komunikace s dítětem s ADHD (a to ještě ve věku „druhostupňovém“ čili v období počínající puberty).

ROZSUDEK DIPLOMOVÉ PRÁCE

hodnoty práce: velmi dobře

Návrh na klasifikaci diplomové práce: **velmi dobře**

podpis vedoucího – recenzenta diplomové práce

V Českých Budějovicích dne 15. 5. 2009

Stupeň klasifikace	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
--------------------	---------	-------------	-------	-----------